

W.A. MOZART

REQUIEM

**PÅSKEN
2013**

FORORD

Det er nu fjerde gang, NylarsKoret under Steffen Hyldigs ledelse afholder påskekoncert i samarbejde med professionelle solister og et orkester bestående af musikstuderende fra konservatorierne og de Musikalske Grundkurser samt nogle af øens amatørmusikere.

Og det er anden gang i de 36 år, koret har eksisteret, at man har taget fat på netop Mozarts "Requiem". Dette værk er en ønskeopgave for et kor som vores. Det er teknisk udfordrende, det er smukt og udtryksfuldt, fortrøstningsfuldt, lyrisk og dramatisk. En stor opgave, javel, men givende.

Det er en fornøjelse for os igen at kunne præsentere et af musiklitteraturens hovedværker her på øen.

Vi håber, at vores publikum vil dele denne glæde med os.

Inger Askou

Formand for NylarsKoret.

EN STOR TAK TIL KONCERTENS SPONSORER:

Augustinusfonden • Bornholms Brand
Bornholms Regionskommunes Musikråd • Bornholms Tidendes Fond
Brdr. E. S. & A. Larsens Legat • Færgen
Sparekassen Bornholms Fond

Wolfgang Amadeus Mozart

(1756 – 1791)

Requiem

Fuldført af Robert D. Levin.

INTROITUS

1. Requiem aeternam (*Sopran solo og Kor*)
2. Kyrie (*Kor*)

SEQUENZ

3. Dies irae (*Kor*)
4. Tuba Mirum (*Soli*)
5. Rex tremendae (*Kor*)
6. Recordare (*Soli*)
7. Confutatis (*Kor*)
8. Lacrimosa (*Kor*)
- Amen (*Kor*)

OFFERTORIUM

9. Domine Jesu (*Soli og Kor*)
10. Hostias (*Kor*)

SANCTUS

11. Sanctus (*Kor*)
12. Benedictus (*Soli og Kor*)

AGNUS DEI

13. Agnus Dei (*Kor*)

COMMUNIO

14. Lux aeterna (*Sopran solo og Kor*)
Cum sanctis tuis (*Kor*)

SOLISTER

Nina Bols Lundgren debuterede i 2009 fra Solistklassen på DKdM med Susanna Eken som lærer, og har siden studeret hos Babara Bonney. Siden har Nina været en efterspurgt oratoriesolist og optrådt med de store danske symfoniorkestre. Hun har deltaget i flere internationale sangkonkurrencer og var i 2007 prismodtager i "The Mozart Singing Competition" i London. I 2010 optrådte Nina med New Dutch Academy med fornemme anmeldelser til følge og en omgående invitation til at komme tilbage med arier af Mozart og Rossini. Nina Bols Lundgren var solist, da NylarsKoret i 2007 opførte Haydns Theresienmesse.

Andrea Pelligrini er uddannet på DKdM og på Opera Akademiet. Andrea debuterede på Det Kongelige Teater som Rosina i Barberen i Sevilla i 2006 og samme år på Den Jyske Opera som Cherubino i Figaros Bryllup. Siden har der været mange roller og koncerter med de førende danske og udenlandske orkestre samt flere CD indspilninger. Andrea modtog Musikanmelderringens Kunstnerpris i 2008, og hun modtager i år Axel Schiøtz-Prisen. Også andre veje har Andrea søgt for at udvikle grænselandet mellem forskellige musikalske genrer, i samarbejde med bl.a. Martin Hall og Steffen Brandt. I 2012 var Andrea Pellegrini vært ved den klassiske udgave af Udenfor Sæsonen på Rønne Theater. Det vil hun også være i 2013.

Niels Jørgen Riis debuterede fra Opera Akademiet i 1998 og fik straks efter ansættelse på Det Kongelige Teater som solist. Niels Jørgen debuterede allerede i 1996 som Lehrbube i Wagners Mestersangerne og har i øvrigt sunget mange af de store tenorroller i de store operaer. Niels Jørgen har givet koncerter med de store danske orkestre og ved små hyggelige koncerter med vennerne på Rønne Theater. Han har medvirket ved adskillige opførelser af messer og oratorier, herunder NylarsKorets opførelser af Messias, Haydns Theresienmesse og J. A. Hasses Messe i d-mol. I 2001 modtog Niels Jørgen Riis Aksel Schiøtz-prisen samt Edith Allers Mindelegat og Holger Bruusgaards Legat.

Jakob Bloch Jespersen tog diplomeksamen på DKdM i 2004, debuterede fra Opera Akademiet i 2007, og har senere studeret hos Hervé Niquet. Jakob debuterede på Det kongelige Teater som Angelotti i Tosca i 2006 og har siden medvirket i en lang række operaer og musikforestillinger, ligesom han har været brugt som oratoriesolist med danske og udenlandske symfoniorkestre. Desuden synger Jakob både tidlig musik og ny musik med nogle af de fremtrædende danske og udenlandske ensembler. På Bornholm har Jakob sunget Winterreise i Aakirke. Jakob kommer i øvrigt direkte til vores koncert fra en koncertrække i Irland med Arvo Pärts Passio med Theatre of Voices og Paul Hillier. Jakob Bloch Jespersen modtager i 2013 Musikanmelderringens Kunstnerpris.

NYLARSKORET

Sopraner:

Kirsten Beier, Inge Birkedal, Inge Brædder, Susanne Dam, Noomi Hansen, Laila Harvest, Annelise Vang Ipsen, Inger Askou, Aase Kock-Jensen, Randi Langskov, Louise Holm Nielsen, Tove Ilum Nielsen, Lone Hannibal Olsen, Christine Simpson, Anne Skjerk, Margrit Skott, Åse Sonne, Lise- Lotte Thomsen, Marianne Østergård.

Alter:

Anita Barlien, Lis Bech, Mildred Brendes, Anzi D. Burgedahl, Inger Caspersen, Eva la Cour, Agnete Aabye Dam, Sys Elkær, Ruth van Gilse, Ann Sonne Hansen, Bente Kofoed Hansen, Birgit Hjorth, Christine Holst, Gunver Jensen, Anne Jespersen, Ragna Kofoed, Margit Kofoed, Lillian Krake, Kirsten Lacroix, Clara Lützkendorf, Kirsten Møller, Els Noordegraaf, Camilla Ohn, Birgit Zoffmann Schou, Bente Thorborg, Hanne Tindborg.

Tenorer:

Erling Aabye Dam, Jan Titiaan van Gilse, Stuart Goodale, Poul Holm, Anne Langskov Jartoft, Arne Kofoed, Rolf Leeberg, Kirsten Mortensen, Jan Erik Pedersen.

Basser:

Lars Aagaard, Peder Andreasen, Hans-Martin Bloch, Birger M. Christiansen, Henning Hjuler-Pedersen, Jørgen Jespersen, Robert Johnsen, Aksel Jørgensen, Jan Kikkenborg, Alf Bach Kofoed, Poul Kofoed, Bertel Krake, Erik Mogensen, Morten Serritzlev.

ORKESTER

Violin 1 Anne Marie Hjort Christiansen
Mayken Christiansen
Amalie Kjældgaard
Birk Westerberg

Violin 2 Hans Askou
Maria Sandberg Ballowitz
Christian Lisdorf
Kirse Westerberg

Viola Camilla Henriksen
Laila Knudsen
Trine Philip

Cello Malthe Volfing Højager
Robert Wilbrandt
Lotte Ørtoft

Kontrabas Niels Kjærgaard

Klarinet Jonathan Holten
Frederik von Wyrden

Fagot Alexander Christensen
Nikolai Henriques

Trombone Anna Hjerrild Andersen
Rudolfs Kullbergs
Jonas Svendsen

Trompet Hans-Christian Haunsvig

Trompet

Pauker Bent Peder Holbech

Orgel Leif Kofod Hansen

DIRIGENT

Steffen Hyldig er til daglig leder af Bornholms Musik- og Billedskole. Han har dirigeret NylarsKoret siden korets start i 1976 og har sideløbende i længere perioder dirigeret Bornholms Kammerkor og Bornholmske Musikamatørers symfoniorkester. Læreruddannelsen fra 1975 har været fulgt op af en lang række kurser i direktion, bl.a. hos. Frans Rasmussen.

MOZART

Johannes Chrysostemos Wolfgang Gottlieb Mozart blev født januar 1756 i Salzburg, hovedbyen i Ærkehertugdømmet Salzburg.

Faderen, Leopold Mozart, var ansat hos Ærkehertugen som violinist og musiklærer. Han udgav bl. a. en violinskole, der stadig henvises til. Hans status som musiker i hofkapellet var som lakaj, lavere placeret i hierarkiet end køkkenmesteren.

Wolfgang lyttede med, da søsteren Nannerl (Maria Anna) modtog klaverundervisning, og allerede som 5 årig lærte drengen pænt svære stykker på kort tid og skrev sine første små klaverstykker, samtidig med at han udviste en udpræget musikalitet, og udviklingen gik mere end hurtigt.

Fader Leopold ønskede at han to musikalsk begavede børn skulle vises frem : ikke for egen vindings skyld, men fordi det var en pligt, han følte han havde.

Efter et par kortere rejser til München og Wien med den 6 årige Wolfgang og hans 4 år ældre søster, hvor han spillede for kejserfamilien, tog hele familien på en 3½ år lang rejse op gennem Europa, hvor de spillede for et overvældet publikum, især fyrster og adelige og for kongefamilierne i Paris og London. Alle steder imponerede den lille Wolfgang – der ofte blev gjort lidt yngre, end han i virkeligheden var – med sit spil og sine improvisationer. I Paris skrev Baron Grimm bl.a. ”..han kan improvisere uafbrudt i en time og samtidig beherske en genial inspiration, med et væld af fortryllende ideer, som han endda forstår at forbinde med smag og uden forvirring”. Desuden fortalte Grimm, at den lille dreng kunne spille med bind for øjnene, spille fra bladet alt, hvad man gav ham, og komponere med største lethed uden at behøve at gå til instrumentet og finde akkorderne.

Den beskrivelse står langtfra alene, så der er meget om snakken. Efter Europaturen var der 3 rejser, kun for far og søn, til Italien, hvor han på kort tid komponerede og opførte 3 af sine store opera seria'er, der hver varer omkring 6 timer. Det var en verdensberømt og anerkendt 17-årig, der i 1773 måtte finde sig i at bo i Salzburg. Her måtte han acceptere en ansættelse som koncertmester – med halv gage - under en ny ærkebiskop, der mente, at musikken måtte indtage en underordnet rolle.

Den nu 21-årige Wolfgang var alt andet end tilfreds med situationen, og han rejser sammen med Mamma mod Paris, hvor moderen dør. På denne tur, der er bevidnet af en omfattende brevveksling mellem Wolfgang og faderen, frigør Wolfgang sig fra faderens kraftige indflydelse. Den 1 år og 4 mdr. lange rejse forbedrede ikke situationen. Der var ingen job at få, muligvis fordi Wolfgang var ”løbet af tjenesten”, rygterne løb hurtigt også dengang. Hjemme igen fortsætter ansættelsen hos Ærkebiskoppen, nu som hoforganist, men uro og utilfredshed ulmer fortsat i ham. Han, der har levet livet på de bonede gulve, feteret som menneske, komponist og musiker, må leve med rang af lakaj på fyrstens nåde – men uden fyrstens anerkendelse. Så - på en rejse til Wien med biskoppens orkester går bølgerne højt mellem Mozart og fyrsten, og den 25 årige musiker får sparket, bogstavelig talt.

Alene er han dog ikke. Han har mange velyndere, der hjælper den 25-årige komponist og pianist, og Mozart oplever nu 10 gyldne år i Wien, hvor han komponerer det ene mesterværk efter det andet, næsten som i en feberhus. Bestillingerne strømmer ind, og han komponerer til velyndere og til koncerter. Musikken strømmer ud af ham. Mens han skriver noderne ned er han ofte i gang med at komponere det næste værk – i hovedet – hvorefter han så kan skrive det ned.

Han bliver gift med Constance, tjener ind imellem styrtende godt, og bruger pengene lige så hurtigt, så han må ofte bede vennerne om lån, store lån. Men han betaler altid tilbage efter den næste bestilling – eller efter det næste lån. I slutningen af 1780'erne er Mozarts økonomi kritisk, men en stor del af skylden er en krig mellem Osmannerriget og det Habsburgske kejserrige. Adelsmændene, der kunne bestille musikken, kom til fronten. Deres musikere fulgte med som tjenere, og orkestrene blev opløst. Så hvem skulle Mozart skrive musik til?

I slutningen af 1790 vendte det. Mozart kunne sige nej til et tilbud om at komme til London i et halvt år, et tilbud der ville have indbragt ham næsten 1 mio. i nutidskroner. Han må have troet på, at han kunne tjene det samme i Wien. Og 1791 blev da også et af Mozarts travleste år. Årets store produktion, der ud over orgelvalse, hofdans og frimurermusik, omfattede to operaer: Tryllefløjten og Titus, klaverkoncerten i B-dur, klarinetkoncerten i A-dur, motetten Ave Verum – og det meste af Requiem. Hans mesterstatus som komponist overgik han ved af forfine de klanglige virkemidler til en unik skønhed. Hans popularitet voksede, man kunne læse om ham dagligt i "Wiener Zeitung".

Men der skulle arbejdes hårdt, næsten i døgndrift, for at få gælden nedbragt og for at betale Constances dyre ophold på kurstedet i Baden. Sygdommen begyndte for alvor at tære. Mozart havde været meget syg gennem sit liv, haft flere streptokokinfektioner, overlevet kopper og tyfus. Det havde udpint hans krop. Nyrerne var beskadigede, muligvis havde han kronisk nyrebetændelse. Han havde smerter og sikkert også forhøjet blodtryk. Og dog: når inspirationen kom over ham, arbejdede han i døgndrift, til han besvimelede af udmattelse.

Mozart vidste, at han var på vej mod døden. Men han var afklaret omkring det, både på grund af den erfaring hans korte liv havde givet ham og på grund af hans tilknytning til frimurerne. Dog fortsatte han med at arbejde til det sidste. Den store bestilling på Requiem skulle gøres færdig. De sidste 14 dage var han sengeliggende, men fortsatte, trods store smerter, svulster og besvær med at bevæge sig, med at komponere og give anvisninger til sine elever om, hvordan værket skulle gøres færdig.

Den 5. december 1791, lidt over midnat, døde Mozart. Hos ham var hans kone, hans svigerinde og eleven Süßmayr. Svigerinden fortæller mange år senere, at hans sidste bevægelse var med munden at lave paukelyde til Requiem.

Næste dag samledes en stor menneskemængde neden for vinduerne for at ære ham. Nekrologerne roste ham til skyerne. Hans begravelse fandt sted i Stephans Domkirken dagen efter hans død, og selv om han blev kørt til kirkegården uden følge, og man i dag ikke ved, hvor hans grav var, foregik det helt efter de regulativer, der dengang var for en begravelse.

5 dage efter hans død blev der afholdt en sjælemesse i St. Michaels Kirke, hvor dele af Requiem blev opført første gang, og der blev afholdt flere mindekoncerter både i Wien og i Prag. Indsamlinger, sammen med salget af nogle af Mozarts kompositioner, gjorde Constance i stand til at betale den gæld på næsten 1 mio., som Mozart efterlod sig. Hun blev i øvrigt med årene ganske velhavende på grund af Mozarts musik, også før hun mødte Nissen, som hun giftede sig og flyttede til København med. Mozarts og Constances to sønner døde begge barnløse midt i 1800-tallet.

MOZARTS REQUIEM

I juni 1771, da Mozart netop havde færdiggjort Tryllefløjten, blev han kontaktet af et ukendt bud, der spurgte, om han ville skrive et Requiem. Han ville blive godt betalt, men han måtte ikke vide, hvem bestilleren var.

Mozart fik bestillingen på Requiem samtidig med, at han skulle skrive en opera, "La clemenza di Tito" til Kejser Leopolds kroning i Prag. I august rejste Mozart og Constance til Prag, hvor han var uhyre populær, og hvor de – trods hans tiltagende sygdom – havde nogle fantastiske dage med flere opførelser af noget af Mozarts musik. I Prag skrev han operaen færdig, assisteret af Süßmayr, der var med som hans elev og assistent.

Da Mozart kom tilbage til Wien var der travlhed med de sidste prøver og premieren på Tryllefløjten. Så først i begyndelsen af oktober kunne han starte på Requiem. Han komponerede ikke med samme hastighed som tidligere, for han var nu stærkt svækket af sygdom. Han var overbevist om, at han var ved at dø. Ifølge nogle af beretningerne troede han, at han skrev dødsmissen til sig selv og at den var bestilt af en, der var ved at forgifte ham.

Han komponerede frem til sidst i november, hvor han var så afkræftet, at han måtte holde sengen. Men selv dér arbejdede han med Süßmayr som assistent.

Han døde midt i arbejdet. De første 8 takter i Lacrimosa er sandsynligvis det sidste, han komponerede.

Her begynder mystikken om værket for alvor. For at få den sidste del af honoraret, forsøgte Constance at overbevise omgivelserne om, at Mozart havde skrevet hele værket. Samtidig gjorde flere af Mozarts elever forsøg på at gøre det færdigt, men opgaven endte hos Süßmayr - måske fordi hans håndskrift mindede mest om Mozarts, måske fordi han havde fået direktiver om, hvordan det skulle gøres færdigt.. Hvorom alting er: Værket blev fuldført, og Constance fik restbeløbet – og efterfølgende et retskrav, fordi værket var blevet opført i Mozarts navn ved flere lejligheder. Dele af Requiem allerede ved en sjælemesse over Mozart få dage efter hans død.

Men hvem var den anonyme bestiller?

Det viste sig først i 1964, hvor man fandt en beretning, der fortæller, at grev Franz von Walsegg, var bestilleren af værket. Beretningen fortæller, hvordan greven ofte bestilte værker anonymt, skrev dem af med sin egen håndskrift, gav sine musikere noderne og lod dem så gætte, hvem der mon havde skrevet musikken. Musikerne, der var ansat af greven, lod naturligvis som om de troede, det var greven selv, der havde komponeret det.

Vi ved ikke med sikkerhed, hvor meget af Requiem, der er komponeret af Mozart. I det originale partitur kan man se, hvad han har skrevet. Men hvor meget af det, der ikke er med Mozarts håndskrift, er skrevet efter diktat eller efter skitser, og hvor meget Süßmayr og andre involverede har komponeret, ved man ikke med sikkerhed.

Constance og hendes danske mand, Nissen, ryddede op med hård hånd i Mozarts efterladte papirer og efterlod ikke nogle skitser eller notater, som kan give os et fingerpeg om det.

I 1960'erne fandt man imidlertid en skitse til en Amen-fuga fra Mozarts hånd. Der er delte meninger om, hvor satsen hører til, men meget tyder på, at den er tænkt som en afslutning af Sekvens-delen i Requiem. Flere har forsøgt at gøre fugaen færdig, bl.a. Robert D. Levin, hvis udgave vi bruger. Levin har revideret Süßmayrs færdiggørelse af værket og ind imellem ændret kraftigt på det i forhold til Süßmayrs udgave. Det gælder først og fremmest instrumenteringen, men også melodiføringen i nogle af de sidste satser.

INTROITUS

1. *Requiem aeternam* (Kor, sopran)

Requiem aeternam dona eis, Domine:
et lux perpetua luceat eis.

Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et tibi reddetur votum in Jerusalem:
exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.

Giv dem den evige hvile, o Herre,
og lad det evige lys skinne for dem.
Dig, o Gud, tilkommer lovsang på Zion,
og dig skal løftet gives i Jerusalem;
hør min bøn,
til dig skal alt kød komme.

2. *Kyrie* (Kor)

Kyrie, eleison, Christe, eleison,
Kyrie, eleison.

Herre forbarm dig! Kristus forbarm dig!
Herre forbarm dig!

SEQUENZ

3. *Dies irae* (Kor)

Dies irae, dies illa
Solvat saeculum in favilla:
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
Quando iudex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!

Vredens dag, hin dag
skal forvandle verden til aske,
som vidnet af David og Sibylla.
Hvilken skælven vil der blive,
når dommeren kommer,
som nøje vil ransage alt.

4. *Tuba mirum* (Bas, tenor, alt, sopran)

Tuba mirum spargens sonum
Per sepulcra regionum
Coget omnes ante thronum.

Basunen skal sende sin forunderlige klang
ud over landenes grave og
tvinge alle frem for tronen.

Mors stupebit et natura,
Cum resurget creatura,
Judicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit:
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
Cum vix justus sit securus?

Døden og naturen skal stivne,
når det skabte rejser sig
for at aflægge regnskab for dommeren.
En skreven bog skal fremlægges,
som indeholder alt,
hvorefter verden skal dømmes.
Når dommeren da har taget sæde,
skal alt det skjulte komme for dagen
og intet forblive uhævnet.
Hvad skal jeg ulykkelige sige?
Hvilken beskytter skal jeg anråbe,
når selv den retfærdige næppe er sikker?

5. *Rex tremendae* (Kor)

Rex tremendae majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.

Du konge af forfærdelig væld,
som af din nåde vil frelse de udvalgte,
frels mig, du kærlighedens kilde.

6. *Recordare* (Sopran, alt, tenor, bas)

Recordare, Jesu pie,
Quod sum causa tuae viae:
Ne me perdas illa die.

Kom ihu, fromme Jesus,
at for min skyld gik du smertens vej,
lad mig ikke fortabes hin dag.

Quaerens me,
sedisti lassus:
Redemisti Crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Juste iudex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis.
Ingemisco, tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce, Deus.
Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae,
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praesta,
Et ab haedis me sequestra,
Statuens in parte dextra.

7. Confutatis (Kor)

Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis:
Voca me cum benedictis.

Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

8. Lacrimosa (Kor)

Lacrimosa dies illa,
Qua resurget ex favilla
Judicandus homo reus.

Huic ergo parce, Deus:
Pie Jesu Domine,
Dona eis requiem.

Amen

OFFERTORIUM

9. Domine Jesu (Kor, sopran, alt, tenor, bas)

Domine Jesu Christe, Rex gloriae,
libera animas omnium fidelium defunctorum de
poenis inferni et de profundo lacu:
libera eas de ore leonis,

Under din søgen efter mig
har du træet sat dig ned,
du har genløst mig ved at lide korsets død,
lad ikke så megen møje være forgæves!
Du hævnens retfærdige dommer,
skænk mig tilgivelse for mine synder
før regnskabet's dag.
Jeg skælver som den skyldige,
mit ansigt rødmer af brøde,
Gud, skån den ydmygt bedende!
Du, som tilgav Maria
og bønørte røveren,
du har også givet mig håb.
Mine bønner er ikke værdige,
men du, algode, handl nådigt,
at jeg ikke skal brænde i den evige ild.
Giv mig plads mellem fårene,
skil mig fra bukkene,
og stil mig ved din højre side.

Når de forbandede er dømte,
overgivne til de hede flammer,
kald da mig med de velsignede.

Jeg beder ydmygt og nedbøjet
med hjertet knust til aske:
bær omsorg for mit endeligt.

Hin tårefulde dag,
da det skyldige menneske
rejser sig af støvet til dommeren,

skån da dem, o Gud,
fromme Herre Jesus,
skænk dem hvile.
Amen

Herre Jesus Kristus, ærens konge,
frels alle hensovende troendes sjæle fra
helvedes straffe og fra den dybe sump;
fri dem fra løvens svælg,

ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum:

Sed signifer sanctus Michael repraesentet
eas in lucem sanctam:

Quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.

10. Hostias (Kor)

Hostias et preces tibi, Domine, laudis offerimus.

Tu suscipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus:

Fac eas, Domine,
de morte transire ad vitam.
Quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.

SANCTUS

11. Sanctus (Kor)

Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dominus, Deus Sabaoth.

Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.

12. Benedictus (Sopran, alt, tenor, bas, kor)

Benedictus, qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

AGNUS DEI

13. Agnus Dei (Kor)

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi:
dona eis requiem.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi:
dona eis requiem sempiternam.

COMMUNIO

14. Lux aeterna (Sopran, kor)

Lux aeterna luceat eis, Domine:
Cum Sanctis tuis in aeternum:
quia pius es.

Requiem aeternam dona eis, Domine:
et lux perpetua luceat eis.

Cum sanctis tuis (Kor)

lad ikke afgrunden opsluge dem,
ad dem ikke nedstyrte i mørket;

men lad den seglbærende hellige Michael
fremstille dem i det hellige lys,

som du fordem har lovet Abraham
og hans sæd.

Offergaver og bønner frembærer vi for dig
med lovsang, o Herre.

Modtag det for hine sjæle, som vi i dag
mindes.

Lad dem, o Herre,
gå fra døden til livet,
som du fordem har lovet Abraham
og hans sæd.

Hellig, hellig, hellig
er Herren Gud Zebaoth!
Himlen og jorden er fuld af din herlighed.
Hosianna i det højeste.

Velsignet den, som kommer i Herrens navn.
Hosianna i det højeste.

Du Guds lam, som bærer verdens synder,
giv dem hvile.

Du Guds lam, som bærer verdens synder,
giv dem den evige hvile.

O Herre, lad det evige lys skinne for dem
evindeligt blandt dine hellige,
thi du er miskundelig.

Giv dem den evige hvile, o Herre;
og lad det evige lys skinne for dem.

